

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.cat

Subscripcions: 902 131 025.

L'atenció als subscriptors serà de 9:00 a 14:00 hores.

subscripcions@eltemps.cat

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Alex Milian.

Coordinadora: Sumpci Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton
Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyis, Muriel Casals,
Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert
Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Alfons Llorenç, Glòria
Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira,
Joan Nebot, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Anna Ballbona, Marina Espasa, David Garrido, Ricard
González, Joan Antoni Guerrero, Rosanna Melià, Pelai
Pagés, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep
Piera, Carles Pont, Montserrat Serra, Lluç Soler, Nicolàs
Tomàs, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Arnas, Arnau Figueras.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Fer, Salvador
Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà:
mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap
altra mena, sense permís de l'editor.*

Crispació judicial

En la roda de premsa que el president del govern de l'Estat va fer pública dimecres passat –tres dies després del 9N!–, Mariano Rajoy va justificar la passivitat de l'Estat que va permetre finalment celebrar la consulta a Catalunya. Segons Rajoy, el seu govern havia actuat d'acord amb el criteri de “proporcionalitat”. I pel que es veu, no resultava “proporcionat” llançar la Fiscalia contra els tribunals perquè la policia judicial requisara les urnes. Si no es va fer, no va ser per falta de ganes, ni de discussions. Però al final va prevaler un cert sentit comú, o la fatalitat davant la falta d'entusiasme dels diferents agents de la judicatura.

L'èxit de la consulta va alterar dilluns tota la coreografia mediàtica afil al Partit Popular. Dilluns, columnistes, articulistes, editorialistes i contertulians retreien a Rajoy la “covardia” que havia permès un acte de “sedició” de tanta envergadura. El president del govern espanyol va reaccionar davant l'alarma generalitzada i va activar la infanteria judicial espanyola. Dimarts, la presidenta del PP de Catalunya, Alicia Sánchez-Camacho, es va precipitar, desbordada per l'entusiasme, i va anunciar una querrela de la Fiscalia contra Artur Mas per desobediència, prevaricació i malversació. L'anunci va escampar el malestar a la judicatura. El mateix Mariano Rajoy va intentar corregir la badada proclamant en la seua roda de premsa que el fiscal general de l'Estat actuava “amb plena independència de criteri”.

La declaració fa riure. El fiscal, en una cadena jeràrquica, segueix les instruccions del ministre de Justícia, que, al seu torn, atén les del mateix president del govern. Però les coses no són tan senzilles i Rajoy no tindrà tan fàcil recuperar la credibilitat perduda davant l'extrema dreta. Per la informació que ha anat filtrant-se, se sap que hi ha hagut importants discrepàncies entre el fiscal general de l'Estat, Eduardo Torres-Dulce, i el fiscal superior de Catalunya, José María Romero de Tejada. La querrela que va proposar el govern de Rajoy contra Artur Mas incorria en greus defectes i desconeixements, i acusava el govern de la Generalitat de “sedició”. A Espanya l'Estat de dret funciona com funciona, amb una divisió de poders qüestionada i qüestionable, però cal complir alguns requisits formals, i la Fiscalia no es pot arriscar ha ser acusada ella mateixa de prevaricació per trobar delictes gravíssims on no n'hi ha. La jugada del govern d'Artur Mas ha estat perfecta, però el fiscal superior de Catalunya té instruccions precises d'obrir un procés que permeta inhabilitar-lo. Les conseqüències d'aquesta pretensió, si arribara a consumir-se, serien del tot imprevisibles.

Als nostres lectors

Justícia incòmoda

La querrela que el govern de l'Estat –sí, el govern de l'Estat– ha atiat contra Artur Mas ha somogut el cor de la Fiscalia. Tant la de l'Estat com la de Catalunya. Eduardo Torres-Dulce, fiscal general de l'Estat, ha indignat Mariano Rajoy, que el considera excessivament caut. Els fiscals catalans, al seu torn, no aproven uns càrrecs que no s'aguanten jurídicament. En aquest número d'EL TEMPS Àlex Milian analitza totes aquestes discrepàncies i incomedidats. Gemma Aguilera entrevista Joaquim Bosch, portaveu de Jutges per a la Democràcia a tot l'Estat. Bosch considera que no es pot recórrer al Codi penal per resoldre problemes polítics. Incloem, per acabar, també una entrevista amb Carme Forcadell, presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana.